



ת"פ 73157/11/20 - מדינת ישראל נגד עלי שריתח

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 73157-11-20 מדינת ישראל נ' שריתח (עציר)

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ

בעניין: מדינת ישראל

על ידי פרקליטות מחוז ירושלים

באמצעות ב"כ עו"ד נתי בן חמו

המאשימה

נגד

עלי שריתח

באמצעות ב"כ עו"ד יוסי זילברברג

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בגין העבירות כדלהלן: ריבוי עבירות קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); ריבוי עבירות ניסיון קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות לפי סעיף 415 סיפא בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; עבירת גניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין; עבירת ניסיון גניבה לפי סעיף 384 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; ריבוי עבירות חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת לפי סעיף 5 לחוק המחשבים התשנ"ה - 1995; ריבוי עבירות ניסיון חדירה לחומר מחשב כדי לעבור עבירה אחרת לפי סעיף 5 לחוק המחשבים התשנ"ה - 1995 בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין.

2. במסגרת הסדר הטיעון לא הייתה הסכמה לעניין העונש אשר לרכיב המאסר, אולם המאשימה הגבילה עצמה לעתור לעונש של 36 חודשי מאסר ולמאסר מותנה בעוד שב"כ הנאשם חופשי בטיעונו. לעניין רכיב הקנס הוסכם, כי הצדדים יעתרו להטלת קנס בסך 86,356 ₪.

3. מהחלק הכללי לעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי במהלך תקופה שמשכה אינה ידוע למאשימה, ולכל הפחות עובר לחודשים יולי-אוקטובר 2020, החזיק הנאשם במידע אישי הנוגע למספר רב של אנשים ובהם לקוחות בנק לאומי (להלן: "**הבנק**" ו"**לקוחות הבנק**" בהתאמה). מידע אישי זה כלל, בין היתר, את הנתונים הבאים: מספר תעודת זהות, מספר חשבון בנק, פרטי כרטיסי אשראי, מספר טלפון נייד, וצילום תעודת הזהות של בעל החשבון (להלן: "**המידע**"). במהלך החודשים יולי - אוקטובר 2020 (להלן: "**התקופה הרלבנטית**"), פעל הנאשם בכ-20 הזדמנויות במטרה לחדור לחשבונות של לקוחות הבנק דרך אתר האינטרנט של הבנק בלי שניתנה לו הרשאה לכך, במטרה לגנוב מחשבונות אלה כסף, בין בעצמו ובין באמצעים אחרים. כדי לחדור לחשבונות של לקוחות הבנק, השתלט הנאשם מרחוק על קווי הטלפון הסלולריים של לקוחות הבנק, ולאחר מכן



שינה או ניסה לשנות את סיסמאות הכניסה לחשבונות של לקוחות הבנק דרך אתר האינטרנט של הבנק. במקרים רבים, ניסיונות אלה של הנאשם לחדור לחשבונות של לקוחות הבנק צלחו. בכמה עשרות הזדמנויות הצליח הנאשם לחדור לחשבונות הבנק, אז ניסה הנאשם לגנוב כ-2 מיליון ₪ מכמה עשרות חשבונות לקוחות הבנק. הנאשם הצליח לגנוב משלושה חשבונות של ללקוחות הבנק סכום של 229,156 ₪ (להלן: "**הכסף**"). לאחר גניבת הכסף, ביצע הנאשם פעולות שונות כדי להסתיר את מקור הכסף, ובין היתר, העביר סכום כסף אותו גנב לחשבון הבנק של לודמילה רוגובי (להלן: "**לודמילה**") בת זוגו של וליד עטייה (להלן: "**ווליד**") מכר של הנאשם (להלן: "**המתלוננים**") והנחה אותם כיצד לפעול כדי להעביר אליו את הכסף במזומן.

4. מפרק העובדות שכתב האישום המתוקן עולה, כי בתקופה הרלבנטית לכתב האישום בכ-20 הזדמנויות, השתמש הנאשם בנתונים מתוך המידע, כדי לחדור לחשבונות של לקוחות הבנק דרך אתר האינטרנט של הבנק. הנאשם פעל בשיטה קבועה כפי שיפורט להלן:

הכניסה לחשבון הבנק דרך אתר האינטרנט של הבנק מצריכה הזנת נתונים אישיים של בעל החשבון - אשר היו בידי הנאשם וכן סיסמה. ראשית, פעל הנאשם בכל מקרה לשינוי סיסמת לקוח הבנק באתר לסיסמה חדשה, שכן הסיסמאות של לקוחות הבנק לא היו בידיו. בתהליך שינוי הסיסמה דרך אתר האינטרנט, הזין הנאשם בשלב הראשון את תעודת הזהות של בעל החשבון. בשלב השני, הזין הנאשם את מספר הסניף ומספר החשבון. בשלב השלישי, הבחין הנאשם במספר הטלפון אליו יישלח קוד האימות מאתר הבנק, כאשר מספר הטלפון מופיע באופן חלקי כך שניתן לראות רק את שלוש הספרות הראשונות וארבע הספרות האחרונות של המספר (להלן: "**מספר הטלפון החלקי**"). בשלב זה, השווה הנאשם את מספר הטלפון החלקי עם מספרי הטלפון הקיימים במידע שהיה בידיו על שמו של הבעל החשבון. לאחר שאיתר את מספר הטלפון המלא במאגר המידע, פנה הנאשם לחברת הסלולר בה מנוי בעל החשבון, במטרה להעביר את המנוי ומספר הטלפון של בעל החשבון אל כרטיס "סים" שהיה בידיו של הנאשם. כרטיס "סים" - מודול זיהוי המנוי (בלע"ז subscriber identity module-מחזור SIM), הוא מעגל מודפס על כרטיס פלסטיק קטן. התקן זה נועד לייצר זיהוי חד ערכי בין הכרטיס ובין הרשת הסלולרית. ברשת הסלולרית זיהוי המנוי נעשה בהתאם לכרטיס ה"סים" שנמצא בתוך המכשיר ממנו מבוצע החיגוי. את כרטיס ה"סים" ניתן להעביר ממכשיר למכשיר ולהישאר מזוהה באותו משתמש ברשת. באפשרות חברת הסלולר, המפעילה את המנוי המקושר בין כרטיס ה"סים" והרשת הסלולרית, להעביר את המנוי מכרטיס "סים" אחד לכרטיס "סים" אחר. בהתאם למספר המוטבע על כרטיס ה"סים".

5. הנאשם פנה לחברת הסלולר "פרטנר" בה מנוי בעל החשבון, תוך שהוא מציג עצמו ככזה כבעל המנוי או כבעל סמכות לפעול במנוי, מסר פרטים מזוהים שאינם שלו בכוונה להונות את נציג חברת הסלולר, וביקש להעביר את המנוי של בעל החשבון לכרטיס "סים" אחר אותו החזיק (להלן: "**מצג השווא**"). בעקבות מצג השווא, העביר נציג השירות של חברת הסלולר את המנוי של בעל החשבון החוקי לכרטיס ה"סים" שהיה בידיו הנאשם (להלן: "**מספר הטלפון המשוכפל**"). זאת בהתאם לפרטים שמסר להם הנאשם. כתוצאה מהעברת המנוי לכרטיס ה"סים" שבידיו של הנאשם, נחסם בעל החשבון משימוש במנוי הטלפון שבבעלותו. בשלב זה, המשיך הנאשם בתהליך שינוי הסיסמה באתר, ובחר במספר הטלפון המשוכפל, שהיה בשליטתו המלאה, לצורך קבלת קוד אימות. לאחר קבלת קוד אימות, המשיך הנאשם את תהליך שינוי הסיסמה לצורך חדירה לחשבון הבנק. בשלב זה נדרש הנאשם לענות על שאלת זיהוי נוספת באתר. בחלק מן המקרים, לא ענה הנאשם נכונה על שאלת הזיהוי



ותהליך שינוי הסיסמה נעצר בשלב זה, אך הנאשם המשיך לנסות לחדור ל חשבונות אלה עוד מספר פעמים. בכמה עשרות מקרים השלים הנאשם את תהליך החלפת הסיסמה והצליח לחדור לחשבונות לקוחות הבנק (להלן: "דרך הפעולה"). לאחר שחדר הנאשם לחשבונות לקוחות הבנק בדרך הפעולה המתוארת, ניסה הנאשם במהלך התקופה הרלוונטית, לגנוב סכום של כשני מיליוני ₪ מחשבונות בנק שונים. בשני מקרים הצליח הנאשם לגנוב סכום כולל של 142,800 ₪. במקרים אלו, הבחין הבנק במעשה הגניבה, פנה לבנק אליו הכסף הועבר, וביטל את פעולת העברת הכסף, לאחר שהושלמה. במקרה אחר, הצליח הנאשם לגנוב מחשבון בנק 86,356 ₪ (להלן: "הכסף הגנוב") והכל כמפורט להלן:

6. החדירה, ניסיונות החדירה לחשבונות הבנק, וניסיונות הגניבה- במהלך התקופה הרלוונטית לכתב האישום, ניסה הנאשם לחדור במספר רב של הזדמנויות לחשבונות של כ-20 לקוחות הבנק. בין ניסיונות אלה, הצליח הנאשם לחדור לכמה חשבונות של לקוחות הבנק. הנאשם חדר שלא כדין לחשבונות אלה בעשרות הזדמנויות. במהלך התקופה הרלוונטית, ניסה הנאשם לגנוב סכום כולל של כשני מיליוני ₪, מתוך החשבונות של לקוחות הבנק, בדרך הפעולה שתוארה לעיל.

7. גניבת ה - 142,800 ₪- ביום 30.9.20 חדר הנאשם ללא הרשאה לשני חשבונות בנק של מאיר שריקי בדרך הפעולה שתוארה לעיל, וגנב מתוכם סכום כולל של 142,800 ₪. במקרה הבחין הבנק במעשי הגניבה, פנה לבנק אליו הכסף הועבר וביטל פעולת העברת הכסף, לאחר שהושלמה.

8. גניבת 86,365 ₪- הנאשם ווליד מכירים זה את זה מספר שנים עובר למתואר בכתב אישום זה. עובר ליום 27.7.20, ביקש הנאשם מווליד להשתמש בחשבון הבנק שלו לצורך קבלת העברה בנקאית, בטענה כי הוא מצפה לכזו. הנאשם טען, כי אינו יכול לקבל את הכספים ישירות לחשבון הבנק שלו, משום שאין לו חשבון בנק ישראלי. הנאשם אמר לווליד, כי בתמורה לעזרתו, יסייע לו וילוה לו 3,000 ₪ להם היה זקוק ווליד, כל זאת עשה הנאשם כדי להסתיר את מקור הכסף הגנוב. מאחר שלווליד לא היה חשבון בנק פעיל אותה עת, נתן ווליד לנאשם את פרטי חשבון הבנק של לודמילה, לאחר שקיבל את הסכמתה לכך. ביום 26.7.20 בשעה 19:45, או בסמוך לכך, חדר הנאשם לחשבון של מיכאל עווד, בדרך הפעולה שתוארה לעיל, וביצע העברה בנקאית מהירה בסך 86,365 ₪ מחשבון של עווד לחשבון של לודמילה. הנאשם ביצע העברת זה"ב, שהיא העברה מהירה בה ניתן לקבל את הכסף לחשבון המקבל באופן מהיר, בלי להמתין מספר ימי עסקים כמו בהעברה בנקאית רגילה. למחרת בבוקר, ביום 27.7.20 בשעה 7:52, או בסמוך לכך, הושלמה העברת הכסף הגנוב לחשבונה של לודמילה, והנאשם הנחה את ווליד ולודמילה למשוך את הכסף הגנוב מהבנק במזומן ולהעבירו אליו. בהמשך ובהתאם להוראותיו של הנאשם, משכה לודמילה 10,000 ₪ וכן העבירה לודמילה מחשבון הבנק שלה 20,000 ₪ לעלאא עטייה- אחותו של ווליד, 20,000 ₪ לחלאד עטייה- אחיו של ווליד, וכן 28,000 ₪ לאלכס. לאחר מכן, העבירו ווליד ולודמילה לנאשם מתוך הכסף הגנוב 70,000 ₪ וזאת לאחר שהנאשם אמר לווליד כי ייקח לעצמו וללודמילה 16,000 ₪ עבור עזרתם.

9. במעשיו המתוארים לעיל קיבל הנאשם דבר במרמה בנסיבות מחמירות, וניסה לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות מספר פעמים. הנסיבות המחמירות הן התכחום, ריבוי המקרים ומטרת העבירה כאמצעי לביצוע עבירות



אחרות, וכן העובדה שהעבירה התאפשרה באמצעות ביצוע עבירות קודמות. בנוסף, במעשיו המתוארים לעיל חדר הנאשם מספר פעמים שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב כדי לעבור עבירה אחרת, וכן ניסה מאות פעמים לחדור שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב כדי לעבור עבירה אחרת, וכן ניסה מאות פעמים לחדור שלא כדין לחומר מחשב הנמצא במחשב כדי לעבור עבירה אחרת וגנב סכום כולל של 229,156, וכן ניסה בהזדמנויות רבות לגנוב סכום כולל כשני מיליון ₪.

ראיות לעונש

10. מטעם הנאשם העידה אשתו, הגב' הנאש שריתח שמסרה, כי עד למעצרו הנאשם הוא היה אדם מכובד, עו"ד אכפתי לסביבתו, ללא בעיות עם המשטרה או עם כל אדם. מדובר במשפחה שכולם עובדים בישראל, בעלי אישורי עבודה. עוד מסרה, כי יש להם שישה ילדים, שלושה בעלי צרכים מיוחדים- שניים בעלי ליקויי ראייה וילד עם בעיות ברגליים שמצריכות ניתוח. הנאשם הוא המפרנס היחיד של המשפחה וסייע לה רבות גם בטיפול בילדים. בנוסף מסרה, כי גם היא סובלת מבעיות בריאותיות, שבשל מעצרו של הנאשם היא אינה פנויה לטפל בבעיות אלה. בשל מעצרו של הנאשם היא תלויה באחרים לאוכל ולפרנסה. אם בעבר הם היו מסייעים לאנשים, כעת היא ובני משפחתה תלויים באחרים. בסיום דבריה ביקשה, כי בית המשפט יתחשב במצבה ובמצב הילדים בעת גזירת עונשו של הנאשם. לתמיכה בטענותיה הוגשו מסמכים רפואיים (נ/1) וכן תעודת עורך-דין של הנאשם מהרשות הפלסטינית.

11. כמו כן העיד אביו של הנאשם, מחמוד שריתח, שמסר כי הנאשם הוא בנו היחיד ויש לו 7 אחיות, האב סובל מבעיות לב ונזקק לניתוח והנאשם הוא זה שליווה אותו לכל הטיפולים. גם אמו של הנאשם סובלת מסוכרת ומחלות נוספות, והם זקוקים לו על-מנת שיעזור להם וילווה אותם בבית ולטיפולים רפואיים.

טיעוני הצדדים לעונש

12. ב"כ המאשימה טען, כי העבירות בוצעו בתחכום רב, בשיטתיות על פני ארבעה חודשים, בכמה נתיבים קבילים, תוך תכנון קפדני ויכולות טכנולוגיות משמעותיות. באופן זה ניסה הנאשם לגנוב סכום של כ-2 מיליון ₪ מהבנק, ובפועל הצליח לגנוב כמעט רבע מיליון ₪. ב"כ המאשימה ציין, כי אין לשקול רק את הנזק בפועל שנגרם אלא גם את הנזק הפוטנציאלי, שכן מעשיו גרמו לפגיעה חמורה בביטחון המידע וביכולת של הבנקים וגופים פיננסיים לשמור על התנהלות תקינה, ובכך גם נפגע האינטרס הציבורי מעבר לנזק הכלכלי. עוד נפגעו, בשל מעשיו של הנאשם, שמם הטוב של בנק "לאומי" וחב' "פרטנר", אשר נאלצו להתמודד עם הפרצה במערכות האבטחה שלהם. ב"כ המאשימה ציין, כי מדובר בתרחיש בלהות של כל חברה ובנק, שכן הנאשם התגבר על מנגנוני אבטחה רבים ומגוונים. אשר לנזק הממשי, כאמור, נגנב סך של כרבע מיליון ₪ ולכיסו של הנאשם הגיעו 70 אלף ₪.

13. אשר לענישה הנוהגת טען ב"כ המאשימה, כי לא מצא מקרים דומים למקרה הזה והגיש פסיקה אשר יש לה מאפיינים דומים בהיבט של תחכום, היקף הפגיעה והערכים המוגנים הדומים, ועתר לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 3 ל-6 שנות מאסר, מאסר על תנאי, וקנס והפנה לפסיקה לתמיכה בטיעונו.



14. אשר לעונש המתאים, טען ב"כ המאשימה, כי הנאשם אכן גרם נזק וסבל לבני משפחתו, הוריו, אשתו וילדיו, ויש לשקול שיקול זה בתוך המתחם, אך אין מדובר במקרה חריג, שכן כל אדם שנשלח למאסר, משפחתו סובלת מכך, וזו תוצאה טבעית של ביצוע העבירות והסתבכות עם החוק. על כן, לדידו, יש לתת משקל מוגבל לנסיבות אלה. בנוסף, הדגיש כי אומנם מדובר בנאשם נעדר עבר פלילי, אך אין לראות במעשיו כמעידה חד פעמית, שכן העבירות בוצעו בשיטתיות ולאורך זמן. עוד יש לשקול את החיסכון בזמן שיפוטי, כאשר הנאשם לקח אחריות למעשיו, אך לקיחת האחריות התרחשה בסוף פרשת התביעה, על כן, לשיטתו, יש לתת לנסיבה זו משקל מוגבל. לצד זאת הדגיש, כי התיק לא נוהל ניהול סרק, אלא נוהל באופן ענייני. בהתחשב בכל אלה, עתר ב"כ המאשימה לגזירת עונש בשליש התחתון של מתחם העונש ההולם, ובמסגרת הסדר הטיעון ביקש עונש בתחתית המתחם של שלוש שנות מאסר, מאסר מותנה וקנס בסכום שהוסכם עליו.

15. מנגד, סבר ב"כ הנאשם, כי יש לתת משקל משמעותי לנסיבותיו האישיות הלא פשוטות של הנאשם. הנאשם בן 36, נשוי ואב לשישה ילדים, אשר חלקם סובלים מבעיות רפואיות קשות, וכך גם אשתו והוריו. מדובר במאסרו הראשון, כאשר הנאשם שוהה בתנאי מעצר מזה כשנה כאשר תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, ככלל ובתקופת התפרצות מגפת הקורונה בפרט, כך שהנאשם היה צפון בתאו והתנאים בבתי הסוהר היו קשים עוד יותר. בנוסף, מאחר שהנאשם תושב שטחים יש קושי לבקר אותו. ב"כ הנאשם ציין, כי מדובר בעורך-דין, ללא עבר פלילי, שניהל אורח חיים נורמטיבי טרם מעצרו, והיה אמון על פרנסת ביתו, הוריו, אשתו וששת ילדיו. הוא לקח אחריות למעשיו לאחר שכתב האישום תוקן באופן משמעותי בעקבות ניהול ההליך, והיה מוכן לשלם את מלוא הנזק שנגרם במסגרת הקנס. מעורבים נוספים במסגרת הפרשה לא הועמדו לדין, ולשיטתו, המשטרה לא עשתה ניסיון ממשי לאתרם. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב בתקופה הארוכה בה הוא עצור מיום 16.11.20 ולגזור על הנאשם עונש שלא יעלה על 18 חודשי מאסר.

16. הנאשם בדברו האחרון לקח אחריות למעשיו, וביקש מבית המשפט להתחשב בו. הוא הדגיש עד כמה קשה לו ולבני משפחתו המצב, יש לו ששה ילדים בני שנה ועד תשע, שהוא אמון על פרנסתם ושומר עליהם. עוד מסר הנאשם, כי טרם מעצרו עבד כעו"ד במשך 12 שנים וכעת המשרד שלו סגור, כל החיים שלו נעצרו. הוא היה גם מסייע בפרנסת הוריו וקונה להם תרופות. על כן ביקש מבית המשפט להתחשב בו.

דין והכרעה

מתחם העונש ההולם

17. בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם יקבע בהתאם לעקרון המנחה בענישה, היינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנהוגה.



18. עבירות המרמה נועדו להגן על חופש הרצון, חופש הפעולה וחופש הבחירה של המרומה, כמו כן נפגעו ערכים של שמירה על תנאי מסחר תקינים ועל ביטחון המידע המצוי בידי גופים מסחריים. עוד פגע הנאשם בקנינים של בעלי החשבון בפועל ובאופן פוטנציאלי, וכן פגע בפרטיותם בעת שהגיע לידיו מידע אישי הנוגע אליהם ואף עשה שימוש בו. הקלות היחסית שבה ניתן להגיע למידע ממוחשב בעידן המודרני, וריכוזו של מידע פרטי רב שצבור במאגרי מידע עיסקיים וציבוריים שונים, מחייבים מדיניות מחמירה. במקרה הנדון הנאשם ניסה לגנוב כספים מחשבונו בנק של לקוחות שונים בדרכי רמיה, לאורך חודשים רבים, במאות פעולות שונות ומורכבות, תוך שימוש בפרטיהם האישיים, ובמספר הטלפון הנייד שלהם. מדובר בחשבונו בנק רבים, בניסיונות רבים ובזק פוטנציאלי עצום שעמד על כשני מיליון שקלים. בנוסף, כרבע מיליון שקלים נגנבו בפועל, כאשר בשל נסיבות שאינן תלויות בנאשם, אלא בבנק, הוחזר סכום הגניבה למעט למעלה מ-86,000 ₪, שסכום משמעותי מתוכו, 70,000 ₪, נותר בידי הנאשם. בחינת מידת הפגיעה בערכים המוגנים מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא פגיעה ממשית. מעשיו של הנאשם אינם קלים. ריבוי העבירות, התחכום וניצול המחשב והמרחב האינטרנטי לביצוע המרמה מדגישים ביתר שאת את הפגיעה בערכים המוגנים.

19. על החומרה שבעבירות המרמה ועל הצורך להחמיר בעבירות אלה חזר כב' השופט א' רובינשטיין בע"פ 3750/13 אריה גבעוני נ' מדינת ישראל ואח' (6.6.13);

"נאמר כבר לא אחת, כי חומרת העבירה ונסיבותיה, המשליכות על החשש לסכנה הנשקפת לציבור מן הנידון, כמו גם על אמון הציבור באפקטיביות האכיפה הפלילית, אינן מסתכמות בעבירות המערבות אלימות קשה גרידא. בהקשר זה, כתב חברי השופט פוגלמן על עבריינות כלכלית, כי "חרף אופייה 'הנקי' היא 'מלוכלכת' לא פחות, ונזקיה אף עולים במקרים רבים על נזקיהן של עבירות רכוש מסורתיות" (ע"פ 4666/12 גורביץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (2012); השוו לדברי השופטת פרוקצ'יה בע"פ 9788/03 מדינת ישראל נ' גולן, פ"ד נח(3) 245, 250 (2004) (שם בפסקה ח).

20. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: העבירות בוצעו תוך תכנון מוקדם, חלקו של הנאשם בביצוע העבירה היה עיקרי; הנזק שנגרם מביצוע העבירה הוא משמעותי. הנאשם פגע בלקוחות בנק רבים, פגע בבנק עצמו וכן בחברת "פרטנר" וכן בפגע באמון הציבור בביטחון המידע המצוי בגופים מסחריים ובהגנה הניתנת למידע זה ולרכושם. מנגד, העבירות בוצעו בתקופה של מספר חודשים, מרבית המעשים לא הובילו למעשי גניבה בפועל והסתיימו בניסיון בלבד, וסכום הגניבה שלא הושב אינו גבוה באופן יחסי, והנאשם גם הסכים כי כל הסכום יושב באמצעות הטלת עונש של קנס.

21. אשר לענישה הנוהגת קשה למצוא עבירות שבוצעו בנסיבות דומות, וגזרי הדין אותם הגיש ב"כ המאשימה, מלבד פסק דין אחד (ת"פ 4944-02-20 מדינת ישראל נ' קריף (13.5.21)) נתנו במסגרת הסדרי טיעון שכללו עונשי מאסר "סגורים" (ת"פ 20098-06-16 מדינת ישראל נ' מסארווה (15.1.17)); ת"פ מדינת ישראל נ' שרעבי (30.11.17); ת"פ מדינת ישראל נ' גיגי (22.4.21); ת"פ מדינת ישראל נ' אורן ואח' (12.11.20), כך שקשה ללמוד מנסיבות תיקים אלה, לעניינינו. מכל מקום עונשי המאסר שהוטלו נעו בין 24 חודשי מאסר ועד 38



חודשי מאסר. ב"כ הנאשם לא הגיש פסיקה לתמיכה בטיעוניו וסבר שיש להטיל על הנאשם עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

22. בהתחשב בכל אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם לכל העבירות בהן הורשע הנאשם נע בין 24 ל- 60 חודשי מאסר.

העונש המתאים

23. בבואי לשקול את העונש המתאים לנאשם יש לשקול בין היתר את הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40יא לחוק העונשין, כדלהלן:

א. **"הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו והפגיעה של העונש במשפחתו של הנאשם -** הנאשם בן 36, נשוי ואב לשישה ילדים, חלקם בעלי צרכים מיוחדים. הוריו ואשתו אף הם סובלים מבעיות בריאותיות לא פשוטות. הוא המפרנס היחיד של בני משפחתו ומסייע בטיפול בבעיות הבריאות ובצורכי המשפחה הגרעינית והמורחבת. בשל מעצרו הפסיק הנאשם את עבודתו כעורך דין, ומשרדו נסגר.

ב. **"נטילת אחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב".** - הנאשם לקח אחריות למעשיו, לאחר שכתב האישום תוקן באופן משמעותי לאחר שמיעת פרשת התביעה, ניהול המשפט היה ענייני. הגם שהנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן רק בתום פרשת התביעה, הוא חסך זמן שיפוטי רב ולקח אחריות מלאה למעשיו.

ג. **"מאמצי הנאשם לתיקון תוצאות העבירה ולפיצוי על הנזק שנגרם בשלה".** - במסגרת הסדר הטיעון, הנאשם היה מוכן לשלם קנס בגובה מלוא הנזק שגרם בפועל.

ד. **עברו הפלילי של הנאשם** - זוהי מעידתו הראשונה והיחידה של הנאשם בפלילים. מדובר בעורך דין ברשות הפלסטינית שניהל אורח חיים נורמטיבי טרם מעצרו. זהו לו מאסרו הראשון, כאשר הנאשם שוהה במעצר מזה כשנה, שידוע שתנאי מעצר קשים מתנאי מאסר. מעבר לכך, תקופת המעצר היתה בעת מגיפת הקורונה, כך שהיתה קשה עוד יותר, וכן לנאשם קושי נוסף כתושב שטחי האיזור.

ה. **"התנהגות רשויות אכיפת החוק"** - ב"כ הנאשם טען כי מעורבים אחרים לא הועמדו לדין (לודמילה ווליד), ולא נעשה מאמץ ממשי לאתר מעורבים אחרים, על אף שניתן היה לעשות מאמץ חקירתי לאתרם. בעניין זה מקובלת עלי טענתו של ב"כ המאשימה, כי טענות אלה דורשות הוכחה, והן חורגות מעובדות כתב האישום המתוקן, ועל כן לא מצאתי ליתן משקל לטענות אלה.

24. עוד שקלתי את הצורך להרתיע את הנאשם, אשר ביצע את העבירות בהיותו עורך דין האמון על שמירת החוק, וכן בהעדר אופק שיקומי בעניינו. בנוסף, שקלתי את הצורך בהרתעת הרבים בשל השימוש הגובר במרחב הווירטואלי לצורך ביצוע עבירות.



25. מאחר שבמסגרת הסדר הטיעון עתר ב"כ המאשימה לעונש מתאים המצוי בתחתית מתחם העונש ההולם, ובהתחשב בנסיבותיו האישיות הלא פשוטות של הנאשם, תקופת המעצר הארוכה, ובלקיחת האחריות החלטתי להטיל עליו את העונשים הבאים:

א. 24 חודשי מאסר, אשר ירוצו מיום מעצרו.

ב. 10 חודשי מאסר, הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות.

ג. 6 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על כל עבירה לפי חוק המחשבים, או עבירת גניבה או עבירת מרמה שלא בנסיבות מחמירות.

ד. קנס בסך 86,356 ₪ או 6 חודשי מאסר תמורתם, סכום זה יקוזז מהסכום שהופקד בצ"א 21-01-26957.

זכות ערעור לבית המשפט העליון, בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ב, 01 נובמבר 2021, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם בהתוועדות חזותית.